

найважливішим принципом здійснення місцевого самоврядування. Залучення громадян до участі у процесах місцевого розвитку базується на визнанні представниками влади їх компетентності, спроможності представляти народні інтереси, висувати необхідні вимоги.

Громадянська партиципація спирається на тісну взаємодію учасників, що обумовлює наявність ефективного комунікативного процесу, насамперед, шляхом формування комунікативної політики органів місцевої влади. Зростання рівня комунікативної активності громадян у процесах здійснення місцевого самоврядування має прискорити отримання очікуваних соціально-економічних результатів від їх реалізації.

Також варто визнати, що впровадження сучасних підходів у державному управлінні в Україні значним чином пов'язані з розвитком корпоративної соціальної відповідальності, що ґрунтується на принципах етичної економічної діяльності з метою забезпечення загальносуспільного блага. Тому запровадження інструментів New Public Management, Good Governance та партиципативного бюджетування в управлінську діяльність вітчизняних державних установ мають стати вагомими стимулами розвитку корпоративної соціальної відповідальності шляхом стимулювання громадянської ініціативи та залучення бізнесу до рішення регіональних та загальнодержавних задач.

Список використаних джерел:

Коваленко Є. В. Дисертація організаційно-економічний механізм управління корпоративною соціальною відповідальністю / Є. В. Коваленко Дисертація на здобуття наукового ступеню д.е.н. 08.00.03. Економіка та управління національним господарством. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/35261/3/Kovalenko_dis_2018.pdf

Концепція Національної стратегії соціальної відповідальності бізнесу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uspp.org.ua/media/%20КСВ+.doc>

УДК 338.4

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Т. І. Тернівська

Науковий керівник: д.е.н., професор І. П. Кінаш Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу e-mail: reg@nung.edu.ua

Сьогодні в Україні починає формуватися повноцінний енергетичний ринок. Він включає таких учасників, як підприємства-видобувачі паливно-енергетичних ресурсів, організації, що переробляють ці ресурси, постачальники кінцевої енергії, споживачі енергії, а також підприємства, що виготовляють

товари й надають послуги, що забезпечують процес виробництва енергії.

Головними споживачами паливних ресурсів і електроенергії в країні виступають комунальні господарства і важка промисловість. Сучасна енергетика України представлена тепловими, атомними та гідроелектростанціями. Частка вітряних і сонячних станцій в загальній структурі виробництва електроенергії залишається незначною. Загальна встановлена потужність електричних станцій України на кінець 2017 року складає 51,7 ГВт, з яких 59% припадає на теплові електростанції (ТЕС, ТЕЦ, блок-станції), 26,7% – на атомні електростанції (АЕС), 12% – на гідроелектростанції (ГЕС) і гідроакумулюючі електростанції (ГАЕС), 2,3% – на електростанції, що працюють на альтернативних джерелах енергії – ВЕС, СЕС, БіоЕС. (табл. 1).

Таблиця 1

Встановлена потужність електричних станцій в Україні

Рік	Сумарна встановлена потужність, ГВт	АЕС	%	ТЕС ГК	%	ТЕЦ та інші ТЕС	%	ГЕС та ГАЕС	%	ВЕС СЕС та БіоЕС	%
2012	53,8	13,8	25,7	27,4	51,0	6,5	12,1	5,5	10,2	0,6	1,1
2013	54,5	13,8	25,4	27,6	50,7	6,6	12,2	5,5	10,0	0,9	1,7
2014	55,1	13,8	25,1	27,7	50,3	6,6	12,0	5,9	10,6	1,1	2,0
2015	54,8	13,8	25,2	27,8	50,7	6,5	11,8	5,9	10,7	0,8	1,5
2016	55,3	13,8	25,0	27,8	50,3	6,5	11,8	6,2	11,2	1,0	1,7
2017	51,7	13,8	26,7	24,6	47,5	5,9	11,5	6,2	12	1,2	2,3

Джерело: складено на основі [1]

Теплова енергетика. Близько половини всієї електроенергії України дає теплоенергетика. Вона працює як на власній, так і на привізній сировині. Найбільші ТЕС розташовані в південно-східній частині країни: Вуглегірська, Запорізька, Зміївська, Криворізька, Курахівська та інші. Станом на сьогодні, тепла енергетика України гостро потребує комплексної модернізації обладнання та впровадження нових ресурсозберігаючих технологій.

Атомна енергетика. Атомні електростанції дають близько 14% електроенергії, що виробляється в Україні. При цьому в країні їх працює всього чотири: Рівненська, Хмельницька, Запорізька і Південноукраїнська. Україна займає 7 –е місце в світі за показником встановленої потужності атомних електростанцій [2]. Важливо відзначити, що частка атомної енергетики в загальній структурі галузі з кожним роком лише зростає. На чотирьох українських АЕС сьогодні працює, в цілому, півтора десятка енергоблоків. Їх загальна потужність складає близько 13000 МВт енергії. Всі атомні електростанції України були введені в експлуатацію в 70-80-х роках минулого

століття.

Альтернативна енергетика До неї відносяться малі ГЕС на невеликих річках, сонячні (СЕС) і вітрові електростанції (ВЕС), а також електростанції, що працюють на біогазі, який виділяється з відходів життєдіяльності тварин і птахів, і біомасі, яка виробляється з відходів деревини та рослин. На сьогодні найбільшою в Україні генерацією в цьому сегменті є Ботієвська вітрова електростанція проектною потужністю 200 МВт.

Основні проблемами розвитку енергетичного ринку в Україні є: дефіцит енергоресурсів; значна зношеність станцій і устаткування; високий рівень забруднення навколишнього середовища, яке викликано експлуатацією теплових електростанцій країни.

Відповідно до прийнятої «Енергетичної стратегії України» до 2035 року, першочерговими заходами для країни є такі [3]: зниження енергомісткості української промисловості; оновлення основних фондів енергетичного комплексу;

поліпшення екологічної чистоти роботи всіх електростанцій; підвищення енергетичної незалежності держави.

цілому країна має всі необхідні умови для повноцінного та ефективного функціонування ринку енергетики. Одним із найважливіших завдань є модернізація магістральних і розподільних електричних мереж, що дозволить істотно знизити втрати електроенергії при її транспортуванні та перетворенні. Пріоритетним вважається розвиток атомної та альтернативних видів енергії.

Список використаних джерел:

Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Дослідження ринку електроенергії в Україні: реалії та перспективи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publicaudit.com.ua/news/skilki-koshtuye-vlada-narodu-shhotizhnevij-analitichnij-oglyad76/>

Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80>

УДК 330.8:336.1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ

О. І. Ткачик

Науковий керівник: к.е.н., доцент І. І. Вербіцька

*Чортківський навчально-науковий інститут підприємництва і бізнесу
Тернопільського національного економічного університету*

На сучасному етапі розвитку економічної системи як вітчизняні, так і зарубіжні науковці приділяють багато уваги дослідженню поняття «Державний